

ഒരു ബാക്ബഞ്ചു വിചാരം

സി വി ശങ്കരൻ ചേലമറ്റത്തില്ലം

രാസവിജ്ഞാനത്തിന്റെ രഹസ്യം വിതറുന്ന
രാസസൂത്രത്തിലേക്കു കണ്ണും നട്ടിരുന്നു ഞാൻ.

ബോർഡിലക്ഷരസംഖ്യാപദങ്ങളാൽ
രാസവാക്യം രചിക്കുമധ്യാപകൻ
സ്കൂല വസ്തു ഗുണങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായ്
ആലപിക്കുന്ന തന്മാത്രാ സൂത്രങ്ങൾ
എത്ര ഗംഭീരമാണിവ യോജന
തത്ര പിണ്ഡാഭ്യം ബ്രഹ്മാഭ്യം സത്യങ്ങൾ

“അൽപാക്ഷരം അസന്ദിഗ്ദ്ധം

സാരവത് വ്യാഖ്യാനമുഖം

അസ്തോഭമനവദ്യം ച

സൂത്രം സൂത്രവിദോവിദ്”

നല്ലകുട്ടികൾ മാഷിന്റെ വാക്കുകൾ

നിത്യ സത്യ മായാദരാൽ പേറുന്നു.

“ഗുരോരനുഗ്രഹമെന്നെവ പൂമാൻ പൂർണ്ണ പ്രശാന്തയേത്”

ലോലചാമര ലാലസനായിതാ

ലീലയാ ചാഞ്ഞു പിൻ ബഞ്ചുകാരനായ്

കൺതുറന്നൊന്നു സൂക്ഷ്മമായ് നോക്കി ഞാൻ

കാണമതോ ഇതിൽ ജീവരഹസ്യവും?

പണ്ടു വാനരൻ മുത്തിനെക്കിട്ടിട്ടു

നക്കി നോക്കി കടിച്ചു നോക്കീടിലും

കണ്ടതില്ലതിൽ രാമന്റെ രൂപത്തെ

ചണ്ടിയായ് ദൂരെ യാഞ്ഞെറിഞ്ഞാനവൻ

ബന്ധിതങ്ങളായാറ്റങ്ങളേറെയും

ബന്ധനങ്ങളും വേണ്ടപോലുണ്ടിതിൽ

ഇല്ലനരാഗ വായ്ക്കിന്റെ ഭാവങ്ങൾ

ഇല്ലപ്രേമത്തിനാദൃക്ഷരങ്ങളും

ഇല്ലിതിൽ സ്നേഹ മനസ്സിതങ്ങളും

ഇല്ല ജീവിത മോഹഭംഗങ്ങളും

ഏണനേർമിഴി കേണാർന്നു നിൽപതും

പ്രാണനാഥന്റെ സാന്ത്വനസ്സർശവും

കാണുവാനേതു സൂത്രം പഠിക്കണം ?

നേടുവാനേതു മാർഗ്ഗേ ചരിക്കണം?

സാറിനെന്തറിയാം ഹാ! രാസസൂത്രത്തിൻ മേലേ

പാരിലില്ലെന്നോ ഒന്നും ശാശ്വതമായെന്നെന്നും ?